

Original side 8 a:

Tårneå Lappmarck

Anno 1723 den 14. 15. 16. 17. 18. och 19. January Höltz Ordinarie Laga Häradz-Ting med Allmogen af Torneå Lappmarck uppå Juccasjerfwi Tingzställe i närwaro af Tingztolcken Abraham Abrahamsson och Wanlige Edsworne Nämde män

Henrik Mikkelsso Biörndahl
Lars Olsson Gunnar
Per Persso Pocka
Jon Henriksson Hänte
Olof Henriksson Kyrkiowärd
Mons Mortensso i Lainio

Olof Henriksson Nyman
Johan Larsson Påfwi
Mikkel Henriksson Mattis
Johan Henriksson i Nederbyn
Mikkel Nilsson Nya

1.

Utllystes Tinget och följande Kongl. Mayttz. förordningar opplästes och förtolckades Allmogen, Nembl.

1. Kongl. Mayttz. Placat om Barnemord af den 15 Novemb. 1684.

Original side 8 b:

2. Kongl. Mayttz. förbudh om Oliud och förargelse i Kyrkiorne af den 22 Decembr. 1686.
3. Kongl. Mayttz. förnyade Stadga om Eder och Sabbatzbrott daterat den 7 octobr. 1687.
4. Kongl. Mayttz. Placat om Skogz Eldar daterat den 10 Novembr. 1690.
5. Kongl. Håff Rättens Notification till alla domstolar af den 24 Octobr. 1698 att dubbelt hoor skall med Lifzstraff beläggias.
6. Kongl. Mayttz. Placater om skattskyldig Jordz delning af åhr 1673 och 1677.
7. Kongl. Håff Rättens Notification at dhe som bedrifwa hoor uti förste Swägerskapz graden skola afstraffas till Lifwit dat. den 12 October 1699.

2.

Sedan Kundgiordes och uppropades dhe Stämningar som wore angifne och efterfrågades om Parterne sig infunno, hwar på sedan ransakades om Sterbhusens afdelning, och befans följande utan något klander af arfwingarne wara delte. 1. Hans Hansso Rambas arfskap å Nederbyn är delt af Tolfman Mons Mortensso i Lainio. 2. Thomas Nilsson Mangis Sterbhuss är delt af Tolfman Per Påcka, som här-

Original side 10 a:

ögon hoos Hans Andersson af Nymans saker, utan allenast åhört at dhe sålunda talat sins emillan här om.

Tolfman Lars Olsson Gunnar afhördes och Edeligen, säyandes at när han förwickne Sommar en gång i Norjet med främmande Män Mikkel Biörndahl, Per Jonsson Pära, och Hans Andersson suttit tillsammans och haft drycken för sig, skall Hans sagt till Nyman då han begynte at tala om sina förkomne saker. Stor Sak om dine Penningar äro borta, och du will skylla mig för dem, det är bättre, om så wore, att dhe äro hoos mig än hoos dig, som intet giör någon Menniskia godt, Men Lars Olsson skall intet sedt att Hans Andersson skall haft något af dhe bortkomne Saker, utan har allenast åhört, hwad dhe sålunda sins emillan talat, och mera skall Lars Olsson Gunnar intet wetta i detta målet at berätta.

Hans Andersson tillstodh sådant tahl wara af honom fält, men han säger sig allenast här med welat giäcka den andra, som alla wetta huru Nisk han är, berättandes sig elljest wara Olof Nymans Syster Sohn, som dess utom inga barn hafwer mindre haft, hwarföre som Nyman skall fält sådanne ord, att han för skall gräfwa neder sina Penningar

Original side 10 b:

och Rikedomar, än han dem åt någon unna må i synnerhet Hans Andersson, Ty förmenar han sig haft orsak at sålunda säya åt Nyman igen, för öfrigt betygade Hans Andersson sig aldrig wetta af Olof Nyman förkomne Saker och Penningar.

Tolfman Olof Henriksson Nyman tillspordes om han sedan förledne åhr fått någon Spaning eller tekn till dhe saker som han bortmistad och af honom widh förriga tinget woro Specificerade? swarade aldeles Ney.

Hustru Brita Länsman Henrikzdotter förestältes på nytt och berättade på giord förestälning uppå dess Edh som hon förledne åhr aflade, samma lunda som i fiohl, Nembl. att Hans Andersson skall warit så drucken, när han Kommit ifrån Lainio, at folket har måst draga honom in om Kådadören, då han sagt och talat till Nyman at den torde wara i Kåtalagen som tagit din Kisa, och der på skall han såfwit och nickat, och talat ibland om desse Sakerne, Men för öfrigt skall hon intet hört någon annan bekiännelse af honom, icke heller sett någon ting hoos honom som Nyman skall Kunnat widkiäntz.

Hans Andersson påstår at eftersom Nyman intet Kan bewisa, som han och aldrig i Ewigheet

Original side 11 a:

bewisa skall at han stulit dess bortkomne saker, det han måtte nu lagligen plichta derföre, som honom tillagt en sådan ärerörig och lifwet angående beskylning.

Nyman swarade och begiärade dilation med Rättens utslag, till dess att han kan få see den skiedan som skall wara af Hans Andersson pantsatt i Norjet hoos Länsman Olof Reinholtsson Holm, så wähl som det Silfwerbältet som han skall sett Mönster af hoos en skieppare dersammastädes. Hwar å Hans Andersson strax upwiste Silfwerbältet som han skall sett Mönster af i Norjet att beställa sig makan Emot, hwilket Olof Henriksson Nyman intet widkiändes, utan sade at det icke war sig tillhörigt.

Tolfman Mikkel Henriksson Mattis upsteg oftenteligen, betygandes at han sett samma Mönster wid Wästersiön som Hans Andersson lemnat hoos en wid namn Nils Persson Skieppare Ruffornäs, och angående den pantsatte skieden så förklarar Hans Andersson sig att Pål Olsson ifr. Wäster Siön har warit med honom tillstädes, då han pantsatte denne omtalde skieden hoos danska Länsmannen Olof Reinholtsson, så att han intet satt honom uti löndom såssom tiufwegodz utan uppenbarligen, som han nu oftenteligen tillstår och bekiänner ingalunda wara Olof Nyman tillhörig.

Pål Olsson

Original side 11 b:

ifrån Wäster Siön närwarande bekiände at han warit med Hans Andersson, då han hoos berörde danska Länsman pantsatte en Silfr. skied förledne Missommars tid, som der ännu förmodeligen lærer wara ståendes, och han ingalunda kan troo wara Olof Nyman tillhörig.

Sedan som Tolfmannen Olof Nyman nu här wid intet mera hade at påminna, Rätten icke heller någon anledning hade till vidare undersökningz anställande, blef Pål Hansson sedan han ruset fullkommligen utsåfwit förestält, och sedan Examinerad utan Edh, emedan så wähl begge Kiäranden som Swaranden gåfwo honom Eden upp, hwilken betygade sig intet annat hört än hwad som Hustru Brita Henriksdotter tillförne Edeligen anfört, Nembl. at Hans Andersson Kommit fuller och drucken Kiörandes ifrån Lainio twenne Weckor efter Mattismässon 1721, så at han har måst draga dess Kiörpulka in i Kådadören innan dhe fingo Karlen der uth, hwilken dhe släpade såssom halfdöder in i Kåtan till Eldstaden, hwarest han ibland satt och nickade och ibland Joikade, elr. på Lapparnes Maner söng, då Olof Henriksson Nyman med sin hustru Margrete Thomasdotter, Erik Rasmusson och Hans Anderssons hustru Brita Henriksdotter sutto och talade om dhe förkomne sakerne i Kisan, hwilken Hans Andersson hörandes, swarade, intet

Original side 12 a:

har iag tagit Kisan din med mina händer, Men i Kåtalagen torde den Persson finnas som tagit Kisan så framt du mistat någon, som du nu föregifwer, och will du Spendera på mig något bränwin så will iag Laga at du kan få dina saker igen. Men uppå tillfrågan swarade Pål Hansson at han inga saker Nyman tillhörige Kunnat förmärcka hoos denne Hans Andersson, hwarken då eller nu sedermera och vidare upplysning berättade han sig i denne saken icke gifwa kunde.

Hustru Brita Henriksdotter betygade, det hon på intet sätt Kunnat förstå, att dess Man skall tagit sin Morbroders Kisa, skall icke heller några Persedlar hoos honom Förnummit, som Nyman skall uppräknat för sig vara bortkommit, Men at Hans sålunda sagt, som om honom betygat är, då han kom ifrån Lainio drucken, dett kunde hon intet neka till, doch mente hon at dess Man igenom et sådant tahl allenast giäcktat Olof Nyman, och annat berättar hon sig intet uti denne Saken hafwa förstätt.

Hans Andersson förklarade sig här å som tillförende att han intet kan Minnas sig hafwa fält slikt tahl, och om så wore förmenar han ingen lærer finnas, som efter lodh och qvintin skulle wilja jussera en drucken Mans ord, emedan hon då torde haft

Original side 12 b:

mästa afseendet huru han kunnat få sig mehra bränwin at supa.

Hwar på Parterne och wederbörande wittnes Personer föregående samt nästledne års ransakning uti detta målet blef föreläsit, hwar widh tolfman Olof Henriksson Nyman ingen ting vidare hade att påminna utan påstodh Hans Andersson straff på honom samt en Lagl. befrielse ifrån en sådan swår missgiärning tillwitande. Fördenskull lades i anledning af Lag- och Kongl. förordningar denne Saken till Nämndens utlåtelse och bepröfwan, som enhälligt betygade at dhe uppå dhe skiähl som emot Hans Andersson blifwit anförde, ingalunda Kunna finna någon sak med honom, mycket mindre förstå dett han skall vara sanner tiufwer och Tolfman Olof Henriksson Nymans Penninge Kisa borttagit. Hwarföre i anledning af det 7 Cap. Tiuf. B. L.L. Kongl. Mayttz. Bref af den 28 April 1696 samt dom Regl. 31 §, frikiänner Tingz Rätten oftanämde Hans Andersson för all straff och vidare tilltahl härutinnan, samt honom meddelade uppå begiäran följande Extractum Protocolli;

På noga giord ransakning och anställd inquisition öfwer Hans Andersson, Hwilken af Olof Henriksson Nyman varit misstänckt och för Rätta angifwen, att hafwa försnillat dess Penninge skrin med åtskillige andra saker uti, har Häradz-Tingz-Rätten funnit skiälligt

Original side 13 a:

att honom ifrån en sådan groff beskyllning Lagligen befria, som honom här med efter begiäran till ett wittnesbörd wederbörligen meddelt warder. Men beträffande Tolfman Olof Nyman som icke allenast wid det ena tinget begynt utan jämwähl sökt in för det andra nu på alt sätt att öfwertyga dess Syster Sohn Hans Andersson, at hafwa stulit ifrån honom den förkomne Kisan med Penningarne som han likwähl intet gittatt Hans Andersson öfwerbewisa;

Så blifwer han efter det 20 Cap. Ting. M.B. L.L. samt Kongl. Mayttz. förordning af den 2 Marty 1683 § 4, Sakfälter till 40 mrkr. Smt. till Treskiptes och desse parter sålunda åtskilda.

8.

Tolfmannen Mikkel Henriksson uppviste Kyrkioherden hr. Johan Tornberg attest af den 16 Januar innewarande åhr, att Mikkel Pålsson gjort en wänlig förlikning med honom uti dess närwaro, så wähl som Erik Persson och Lars Olssons, samt låfwat honom 6 dlr. i förlikning; ty blef och sådant till Protocols fört och approberat, samt extraherat att, Så wida som emot denne förlikning intet är att andraga, ty remitteras den till Laga utmätning af den 15 January.

Original side 13 b:

9.

Emedan som Nämдемannen Henrik Mikkelsson Biörndahl förnimmes utan Klander hafwa afwittratt sine barn af förra Kullarne, at ingen ny mehra der å något åtahl synes giöra, och han sig till säkerheet der öfwer anhåller om Rättens wittnesbördh; Ty warder sådant här igenom honom Lagligen meddelat, på det han utan hinder i detta måhl må winna Ven. Ministerii Copulation, der sådant af honom åstundes.

10.

Jon Amundsson ifrån Sariwuoma beswärar sig öfwer Jon Nilsson Nicki, för det att han skall tränga honom af dess landh Spallkiorda eller Attiawara, hwar till Nicki fuller sökte inwända att det wore hans Landh, men som det blef intygat af Nämnden att det war sielfwa fiäll Ryggen, så blef i anledning af Kongl. Mayttz. resolution af den 25 May 1720 almogen företydt den 45 §, att dhe hafwa tillståndh och frihet den samma såssom en Crono Allmänningh bruka till Renarnes betande widh deras flyttningar fram och tillbakars; Men det Land och Marck, som dhe af ålder skattat före, må ingen hafwa macht at tränga dem ifrån, wider both som Lag förmår. Här Hoos blef undersökt hwarföre Jon Nilsson försummat uppopen, som

Original side 14 a:

intet annat hade till sin ursächt att föredraga, än dett han suttit hoos sin Borgare Befallningzman Petter Pipping och druckit;

Fördenskull i anledning af Kongl. Mayttz. Rättegångz förordningh § 2, blifwer han medh 1 dlr. Smtz. böter ansedder.

11.

Samtelige Rådmännerne i Torneå Stadh uppå Magistratens och Borgarskapetz wägnar, med Kyrkioherden hr. Johan Tornbergh beswära sig högeligen igenom deras inlefwereade skrifter af den 16 Hujus at till stora högtidz dagar såssom Juhl, Påsk, och andra helgodagar då Allmogen mäst plägar infinna sig till Gudh skier en så-dan Bränwins förfall ifrån alla orter af Bönder och andra resande, att mången ligger full och drucken och der igenom försummar sin Ordinarie Gudztienst; utom dett skola dhe handla af Lapparne alle deras bästa wahrer Borgerskapet till störste präjudice och förfång; hwarföre dhe anhålla om Laga both här å, samt att sådant måtte blifwa wederbörligen afskaffat;

Fördenskull tillsades Länsmännen med Skickarne at här på hafwa en noga upsicht, och der sådanne Landz Kiöpmän eller Bränwins Månglare uti Olaga tidh ertappas, deras waror Seqvestrera och i lika hand sättia till vidare Rättens utslag och

Original side 14 b:

betämjande, som allom wederbörandom till efter rättelsse Allmänel. antydt war der.

12.

Angående dett halfwa Silfr. bältet som Jon Mikkellsson med Norjes Lappen Erik Gunnarsson fordra af Tolfman Olof Henriksson Nyman, som uti Nils Knutssons Sterbhuus warit bytesman efter Rättens förordning om 3 Rikzdalers wärde, hwar om desse Perssoner jämwähl sökt Rättens assistence uti Norjett. Så Ehuruwähl Nyman will påstå att han dett samma ifrån sig lefwereerat; likwähl som igenom dess förwällande intyges wara tienat, at Erik Gunnarsson Kommit i mistning, pröfwar Rätten skiäligt at Olof Henriksson Nyman till Erik Gunnarsson lefwereerar 3 Rikzdaler elr. dess wärde, i stället för det omtwistade halfwa Silfwerbältet, hwar med dhe blifwa uti denne Saken åtskilde.

13.

Såssom Johan Johansson Tulck bewisar igenom Tolfman Henrik Mik-

kelsson Biörndalers intygande att Lappen Mikkel Pålsson Stackars Lapp skall honom Låfwat, för En Waya 6 dlr. som han med något skiähl icke kunde emotstå; Ty erkiänner Rätten honom Mikkel Pålsson skyldig at samma 6 dlr. till Johan Johansson Tulck

Original side 15 a:

ofördröy-
eligen att betala, och der hoos uti Expenser Ett lodh.

14.

Såssom Nämдемannen Lars Olsson Gunnar, igenom Laga bewis intyggar ifrån Norjet af den 14 July nästförweckne åhr, dett han med rätta jemte dess bröder Amund Olsson och Olof Olsson, bör af dess Broders Anders Olssons änkia, Ella Andersdotter bekomma 4 stk. Renar, Nembl. En Gammal Ox Rehn, En Gammal Waya och 2 Wette gamb-la Kalfwar. Fördenskuлд måste berörde änckia, samma Renar Öfördröyeligen ifrån sin lefwerera.

15.

Tolf skattlappar ifrån Sariwuoma beswära sig öfwer Thomas Larsson Lalla och Anders Andersson Labba at dhe skola inträngia sig på deras skatteland i Sariwuoma och det samma sig aldeles underslagge, hälst som dhe alloredan skola flytiat sina huus eller bodar på deras Egor och Marck benämd Pennasse Sero, hwarigenom desse märkeligen skola Komma att lida, jemte mehra som Deras skrifte-lige beswär innehålla;

Fördenskuлл blifwer Ofwannämde Thomas Larsson Lalla och Anders Labba, widh Laga straff förbudne at ingalunda åwärcka

Original side 15 b:

dhe andra
Lapparnes rätta och tillständiga skattelandh och skog, utan böra dhe först deras goda Låff och minne der till hafwa, om dhe någon hantering elljest der bruka wilja.

16.

Eftersom Länsman Henrik Henriksson för dess ålderdomb skull och andra swagheter intet Kan eller förmår dess beställning vidare förrätta, antogz med Allmogens enhälliga samtycke och biträde uti Befallningzman Wälbde. Petter Pippingz närwaro Tolfman Per Persson Påcka till Länsman uti Nederbyn, för dess skickelighet skuld och det i anledning af Kongl. Mayttz. Resolution på samtelige Allmogens beswär af den 25 May 1720 § 24.

Sedan blef af Capellanen hr. Johan Wigelius allmogen förestält, att som den stuga dess antecessor i lifztiden brukat befinnes nu alldeles wara Gammal och Odugelig så at hon intet annat tiänar till än allenast bränwedh, allmogen då måtte wara förtänckt att uppsättia för honom En Ny, hwar af han må sig betiäna kunna, widh dess Syslors förrättningar uppå denne orten;

Så blef Allmogen sådant bewiljat samt utfäst att den sielf wille föra stockar der till, Men Nybyggarne skulle sedan den samma

Original side 16 a:

imot
skiälig betalning uppsättia som på begiäran här medelst annoterades.

Elljest blef nu af Allmogen Godwilleligen sammanskiutit 71 dlr. 27 öre Koppmt. hwar af uti alles närwaro lefwererades af Befallningzman Pipping till Olof Olsson i Lainio, för det han uppsatt fähuset i Prästegården på Allmogens Wägnar nu Contant 60 dlr. Koppmt., och det öfriga, Nembl. 11 daler 27 öre, lemnades till Länssman och Kyrkiowärden Per Påcka att i Kyrkian så länge förwaras till vidare disposition af Sochnens tillkommande förnödenheter, som jämwähl här medelst till framdeles efterrättelsse in protocollerat warder.

Sedan blef uppbördzlängden Man ifrån Man ransakat som efter den af Befallningzmannen Wälbetrodde Petter Pipping ingifne Specificationen befans richtig, och fördy efter Kongl. Mayttz. förordningar tillbörligen Verificerades. Actum ut Supra.

Således uppå Juccasjerfwi Ting-

Original side 16 b:

ställe och Torneå Lappmarck, sakerna wara angifne, upptagne, ransakade, skiärskodade, befundne och afdömde wittnar med Namn och Sigill.

På Häradz-Rättens Wägnar

Carl Sadlin

Original side 17 a:

Anno 1723 den 23 och 24 January Höltz Ordinarie Allmänne Häradz Ting med Allmogen af Torneå Lappmark uppå Enoteckis Tingställe i närwaro af Tingztälken Abraham Abrahamsson samt wanlige Häradz Edhsworne Nämдемән

Jöns Mikkelsson Kyro ifrån Peldowuoma
Jon Johansson i Rounulla
Mons Eriksson i Sondowara
Henrik Larsson Wassära ibidem
Olof Persson Heika i Rounulla
Anders Persson Jounus ibidem

1.

Sedan Rätten hade satt sig Publicerades Ting och Tingzfred efter wanligheten, hwar på för Allmogen blef uppläsit och uttolckat, dhe samma stycken och Kongl. Mayttz. förordningar, som uti föregående Juccasjerfwi Rättens hållne Protocoll finnes Specifice-
rade.

2.

Henrik Guttormsson Kiärade till Guttorm Nilsson om en gammal båt, som han skall tagit ifrån honom och aldeles förfarit, hwilket Guttorm Nilsson

Original side 17 b:

icke heller Kunde necka till, utan skyller på Henrik Blindh at han skall gifwit honom låff att taga den samma, hwar till Blind doch nekar. Ty dömes Guttorm Nilsson att betala till Henrik Guttormsson båtens wärde som är efter Nils Nilsson Komas intygan 2 dlr. Koppmt. och der till medh uti Rättegångz expenser 1 dlr. 16 öre Koppmt., hwar med desse parter uti denne deras stridighet aldeles blifwa åtskilde.

3.

Rasmus Larsson ifrån Juccasjerfwi twistade med Thomas Johansson ifrån Rounulla om en Rehn som han påstodh wara dess märcka uppå, hafwandes intet annat skiähl mehra der widh, än att han förebar, det skulle han der hoos wähl kiänna honom;

Så bewiser Thomas Johansson der emot med åtskillige skiähl att han icke allenast skall hafwa Wayan till samma Rehn med samme märcke, utan och der hoos skall medan han ännu warit kalf honom märckt som han nu befinnes, hwilket sant wara yterligare bestyrcka dess Grannar Tolfman Olof Persson Heika, Henrik Henriksson

Wassara med Pigan Margrete Ivarsdotter;

Fördenskull fan Rätten skiäligt att resolvera det Thomas Johanson som befinnes hafwa Wayan må och behålla Kalfwen, hwar å följande Extraherades wederbörande till efterrättelsse.

Så wida Rasmus Larsson ifrån Juccasjerfwi intet kan

Original side 18 a:

medh något fullgilltigt skiähl bewisa, den Rehn Kalfwen wara sig tillhörig som Lappen Thomas Johansson i Rounulla widkiäntz och i handen hafwer; Ty erkiänner Rätten honom, Thomas Johansson wara rätta ägare till samma omtwistade Rehn, och sålunda befris han ifrån alt vidare tilltahl uti detta målet.

4.

Såssom Allmogen nu som af ålder berättas godwilligt wilja förinna Skickaren Jon Amundsson ett gråskin eller dess wärde af hwar rök; Ty kan Rätten intet annat, än sådant wederbörande till rättelsse härmedelst antyda den 24 Jan.

5.

Såssom Nämde mannen Mons Eriksson för åtskillige tillfällen skuld, icke kan eller förmår uppå alle förefallande arfskipten uti Rounulla By wara tillstädes; Ty förordnas på sådan händelsse Tolfman Jon Johansson att han sådanne arfskipten dersammastädes Lagl. förrättar och i följe af dess Edh sedermera der öfwer in för Rätten Wederbörlig efterrättelsse lemnar, som till allas wettenskap tiäna kan etz. den 24 Jan.

6.

Jon Hansson Blindh som medelst sin dryckenskap giort et stort oliud i Tingstugan, blifwer i anledningh af dett 43 Cap. Ting. M.B. L.L. sakfälter till

Original side 18 b:

sina 3 marcker Silfwermynt.

7.

Det kiärade fuller Nils Nilsson Komas förledne åhr till Henrik Guttormsson för en Rehn som för honom skall bortkommit uti denne

sednares by, hwarest Norska Lapparne Rast Andersson och Lars Pedersson jemte Nils Thomasson bodt; Men som Pigan Anna Nilsson Sicko som då för tiden till wittnes åberopades och icke befans wara närwarande, berättas nu wara dödh, parterne och anförde att dhe så wida kommit öfwerens sins emillan, att dhe bestå halfwa skadan hwardera, Nembl. att Rehn wärderas för 9 dlr. och der af 4 dlr. 16 öre på Nils Kommas, Så betala dhe öfrige interessenterne i byn till berörde Nils Nilsson Kommas 4 dlr. 16 öre Kopp. mt. tillhopa, hwaröfwer dhe på alla sidor betygade sig wara förnögde; Ty lät och Rätten uppå deras anhållan och trägna begiäran saken der widh beroo.

8.

Såssom Capellanen hr. Johan Wigelius intet skall hafwe något rum wid Prästebordet, ty begiärade han uti Allmogen och Befallningz-mans närwaro, at han kunde få niuta dhe rättigheter som dess antecessorer åtniutit, hwilket intygades af Kyrkioboken och afledne hr. Olof Sirmas egenhändige qvittens af

Original side 19 a:

den 13 February 1697 att Mannajerfwi träsk med dess tillhörigheter skall blifwit Kiöpt under Capellans bordet till Ewärdelig ägendomb, der till med har Allmogen till honom betalt för En bodh 10 dahler noch för en Stolpbodh 20 dlr. för et litet fähuus 6 daler efter framledne hr. Befallningzman Steigmans räkning af den 13 Febr. 1697. Noch sedermera har Sochnen sielf uppsatt ett fähuus och ett Pörte, och utaf en Gammal Stuga hafwa dhe giort en rök Kåta, så att dhe öfrige husen, som nu finnas på Sorwasinkäntä, komma änkan hustru Karin Eriksdotter Sirma enskyt till som iämwähl war närwarande, beståendes af 2ne stugor, en Kammare uti bagarstugan, noch en stuga som ännu intet skall wara färdig som äro under ett tak, det större fähuset, Noch en bodh. Och förliktes parterne efter åtskilligt disputerande sålund med handabandh, att Enkian Hustru Karin Eriksdotter Sirma efterlåter Capellanen hr. Wigelio boo i gården fritt, allenast hon får behålla en Cammare och Bodh jämte fähus för sig uti lifztiden, då Socknen bör reparera alt hwad som på husen beterfwat; Men efter ankians dödh Komma dhe förnämde husen ankian tillhörige att wärderas, och Medlen sedan tillfalla dess

Original side 19 b:

Barn och arftagare; Skulle och någott huus för Prästen medlertidh nödigt mera behöfwat, så låfwar Allmogen der hoos att sådant oppsättia, som här igenom blef till Protocols fört, samt ofenteligen uppläsit, och in quantum Juris confirmerat den 24. Januar.

9.

Pigan Lucia Olofsdotter ifrån Sondowara förestältes som i lönskoläge aflat barn 8ta dagar efter sistl. Michaelis en gässe som ännu skall lefwa, och berättas af henne dett en bonde Sohn ifrån Mattila by och Nedertorneå Sochn skall vara barnefadren wid Namn Nils Mikkelsson Tafwola en ogift dräng som skall lägrat henne widh Wäster Siöhn uti dess faders Kåta Thomasmässa tiden 1721. Denne Nils Mikkelsson blef efterfrågader men befans icke vara tillstädes, utan berättades vara antingen till landet förrester, eller skall han sig uppehålle uti Kittila i Kiemi Lappmarck.

Elliest berättar hr. Johan Wigelius at han skall om denne Perssonen skrifwit hr. Probsten Magistr. Henrik Forbus till, men ännu intet swar fått i dett undersöcetes om denne Qwinnos Perssonen warit för slik syndh tillförne lagförder, hwar till af wederbörande swarades, Ney. Och som Karlen nu icke är förhanden, hon och will påstå at han Nils Mikkelsson skall låfwat henne ächtenskap;

Ty måste saken beroo

Original side 20 a:

till dess ankomst at kunna der om förhöras, medlertidh tillsades Qwinnos Perssonen Lucia Olofsdotter, at hon till nästkommande Ting sig infinner.

10.

Sedan blef uppbördz längden uppropader och ransakat Man ifrån Man och så wida den befans efter Specificationen richtig, blef den af Tingz Rätten Verificerader. Actum ut Supra.

På Häradz-Rättens Wägnar

Carl Sadlin